

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

højtærede Indenrigsminister fremsatte her for nylig, synes jeg paa en nyttig Maade er understreget med en Henvendelse, som netop nu er omdelt til det høje Tings Medlemmer, fra Motorfolk, Cyklistere o. s. v., som henviser til, at Færdselsproblemet skaber Vanskeligheder ude paa vore Landeveje, og derfor peger paa Nytten, ja, Nødvendigheden af at begrænse Ulykkerne og paaviser Nødvendigheden af, at man prøver paa at skaffe Cykkestier og Gangstier for Fodgængere. Der er altsaa sikkert ret betydelige Muligheder for, at man, om man vil, kan yde en Indsats. Jeg vil derfor slutte mine Bemærkninger med indtrængende at bede Tingets ærede Partier om med os at samles i en god Forhandling, forhaabentlig ogsaa en hurtig Forhandling, saaledes at der kan komme et Resultat ud af Forslaget i Aar.

Jeg anbefaler Lovforslaget til en hurtig Behandling her i Folketinget.

**Indenrigsministeren (Kragh):** Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at der ikke er nogen Anledning til at komme ind hverken paa principielle Betragtninger i Forbindelse med det her foreliggende Lovforslag eller paa dettes Enkeltheder.

Forslaget er jo en Genganger; det har tidligere været behandlet her i dette høje Ting baade som Led i den socialdemokratiske Regerings store Kriseforslag og i forrige Rigsdagssamling som særligt Forslag, hvor det jo, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mindede om, blev henvist til Behandling i et Udvalg, som ikke sluttede sit Arbejde.

Nu maa jeg tilstaa, at jeg har undret mig lidt over, at man paa ny i Aar kommer med det foreliggende Forslag og kræver det behandlet her i dette høje Ting. Thi Tingets Sættelse er jo den samme som i Fjor, og den Stemning, som i Fjor fandt Udtryk overfor Forslaget, er der ikke paa Forhaand Grund til at antage skulde have ændret sig væsentligt. Nu hører jeg imidlertid, at den ærede Ordfører som Grund angiver, at man ønsker en Fortsættelse af den Udvalgsbehandling, som i Fjor blev paabegyndt, men ikke afsluttet, og jeg kan naturligvis ikke have det mindste imod, at en saadan Forhandling føres videre i den nærmest kommende Tid. Der blev saa vidt jeg erindrer, fra Udvalgets Side i Fjor søgt en Række Oplysninger om Forholdene paa det Omraade, som Forslaget angaar. Disse Oplysninger tilgik Udvalget, saaledes at jeg haaber, at der derigennem

maa være givet tilstrækkeligt Grundlag for fortsatte Overvejelser.

Jeg har under Forhandlingerne om dette Forslag i dette høje Ting i Fjor udtalt mig meget udførligt om Sagen, om mit Syn paa dette Spørgsmaal og paa alle Lovforslagets Enkeltheder. Jeg finder derfor ingen Anledning til Gentagelser. Den ærede Ordfører har her henledt Opmærksomheden paa, at jeg i Fjor anførte som min Opfattelse, at Problemet: Arbejders Tilvejebringelse for at imødegaa Arbejdsløsheden, bedre løstes igennem det kommunale Initiativ end gennem Statens Initiativ, selv om jeg er af den Opfattelse — jeg gav den Udtryk i Fjor, og jeg gentager det i Aar —, at hverken Staten eller Kommunerne ved Igangsættelse af offentlige Arbejder er i Stand til at afskaffe Arbejdsløsheden.

Det glæder mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne her har erklæret sig enig med mig i denne Betragtning. Skal Arbejdsløsheden afskaffes, maa de organiserede Parter indenfor Erhvervslivet tage Affære paa den Maade, som er fornøden, om Resultater skal naas, det vil sige ikke paa Forhaand møde hver med sine organisationsmæssigt fastlagte Krav som først og fremmest kræves opfyldt, men bøje sig ind under de Vilkaar, til hvilke Arbejde kan fremskaffes. Naa, men dette har vi jo talt om saa mange Gange, saa der er neppe nogen Grund til at gaa ind derpaa igen, og noget nyt kan der vel heller ikke siges derom.

Man var i Fjor under Forhandlingerne om dette Lovforslag øjensynligt fra Forslagsstillerne Side og for øvrigt ogsaa fra en enkelt anden Side i Tvivl om, at Kommunerne vilde formaa i synderlig Grad at give Bidrag til Opgavens Løsning. Jeg er imidlertid af den Opfattelse, at Landets Købstadkommuner i Fjor har gjort en meget væsentlig Indsats paa dette Omraade. Det viser sig ved en Undersøgelse, der er foretaget i Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg paa Grundlag af Indberetninger fra de forskellige Kommuner, at der i 1927—28 er udført og godkendt som Nødhjælpsarbejder Arbejder omfattende i alt 89 000 Arbejdsdage for Købstadkommunerne og Hovedstaden, og af Arbejder, der maatte betegnes som Ikke-Nødhjælpsarbejder, men som dog maatte siges at være sat i Gang under Hensyn til Arbejdsløsheden, er der udført svarende til i alt 860 000 Arbejdsdage, saaledes at det samlede Antal Arbejdsdage, der ved kommunalt Initiativ er præsteret under Nødhjælpsarbejdes Form og under almindelig Arbejdes Form, andrager i alt ca. 1 Million Arbejdsdage og rimeligvis vil overstige dette